

Sygn. akt II K 520/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23/05/2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st.sekr.sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora – M. W.

po rozpoznaniu w dniu 19/05/2023 r. i 23/05/2023r.

sprawy:

K. Ż. (1)

s. P. i J. z domu G.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 07 maja 2020 r. do dnia 08 września 2022 r. w C., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. M. (1) działającego pod firmą Usługi i Handel (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umów sprzedaży środków ochrony roślin i nasion potwierdzonych fakturami VAT o numerach (...) nie wywiązał się ze zobowiązań finansowych wynikających z zakupu towaru, czym wyrządził M. M. (1) szkodę w łącznej kwocie 33.355,31 zł,

tj. o występku z art. 286 § 1 kk.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **K. Ż. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że czyn ten został popełniony w okresie od 7 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz że wyrządził M. M. (1) szkodę w łącznej kwocie 38.355,31 zł (trzydzieści osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy), tj. występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to po myśli art. 4 § 1 k.k. na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. i po myśli art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 33 § 2 k.k. i po myśli art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. i po myśli art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby,

V. na podstawie art. 72 § 2 k.k. i po myśli art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. M. (1) kwoty 33.355,31 zł (trzydzieści trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy) w terminie 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M. (1) kwotę 1.200,- zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

VII. wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 380,- zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) oraz obciąża ją wydatkami postępowania w kwocie 100,- zł (sto złotych).

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 520/22</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. Ż. (1)	<p>W okresie od 7 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. w C. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził M. M. (1) działającego pod firmą Usługi i Handel (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umów sprzedaży środków ochrony roślin i nasion potwierdzonych fakturami VAT o numerach (...) nie wywiązał się ze zobowiązań finansowych wynikających z zakupu towaru, czym wyrządził M. M. (1) szkodę w łącznej kwocie 38.355,31 zł,</p> <p>tj. występpek z art. 286 § 1 kk. w zw. art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. M. (1) jest właścicielem firmy USŁUGI I HANDEL (...) M. M. (1). W dniach 30.04.2020 r oraz 05.05.2020r zadzwonił do niego K. Ż. (1) i poinformował, że chciałby kupić od niego towar. M. M. (1) pojechał do pana Ż. do domu,	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka M. M. (1) - wezwanie do zapłaty - prośba o prolongatę - postanowienie SR w B. o udziel. 	<ul style="list-style-type: none"> 13-14, 223v 4v, 25-27 6 7 8-11, 20-24 	

gdzie mówił, że prowadził gospodarstwo rolne. Na miejscu widział hodowlę krów mlecznych, sprzęty, maszyny. Pan Ż. mówił, że jest właścicielem tego gospodarstwa i pracuje na ok 200 ha ziemi. Tego 30 kwietnia i 05 maja dokonali transakcji za towar gotówkowo. Za każdym razem, gdy M. M. sprzedawał towar, robił to w miejscu zamieszkania Pana K. Ż. (1) osobiście. Pan K. wydawał się być wypłacalny, ponieważ za pierwsze 2 zamówienia zapłacił gotówką. W następnej rozmowie telefonicznej, Pan K. poprosił M. M., aby następne zakupy odbyły się z odroczonym terminem płatności z uwagi na to, iż na chwilę obecną nie miał gotówki i zapłaci po żniwach. Dokonali 4 transakcji, na które są wystawione faktury:

1) 07.05.2020 Faktura VAT (...) na kwotę 14 516,25 zł z terminem płatności do 28.08.2020r

2) 14.05.2020r Faktura VAT (...) na kwotę 7157,16 zł z terminem płatności do 28.08.2020r

3) 03.06.2020r Faktura VAT (...) na kwotę 11172,60 zł z terminem płatności do 28.08.2020r

4) 10.06.2020 r Faktura VAT (...) na kwotę 5509,30

zabezpieczenia

- faktury VAT

zł z terminem płatności do 28.08.2020r.

Gdy upłynął termin płatności M. M. zadzwonił do Pana Ż., ponieważ nie były uregulowane faktury, który poinformował go, że nie sprzedał jeszcze płody i gdy je sprzeda wtedy ureguluje należność. W październiku 2020 r Pan Ż. dokonał płatności na kwotę 5000zł w tytule podając fakturę (...)r. Po tym czasie M. M. wykonał jeszcze kilka telefonów, ale niestety bezskutecznie. W grudniu otrzymał pismo od Pana Ż., w którym prosił o prolongatę terminu płatności jego faktur na dzień do 10.01.2021 r., zobowiązał się zapłacić kwotę 15000 zł, a do 31.01.2021r kwotę 18 355,31 zł. M. M. skontaktował się telefonicznie z Panem Ż. i wyraził zgodę na prolongatę. Niestety po tym terminie Pan Ż. również nie zapłacił za towar, przestał odbierać telefony i nie kontaktował się w żaden inny sposób. Pan Ż. otrzymał wezwanie do zapłaty. Od tamtego czasu M. M. nie widział Pana Ż.. Nie był również u niego na gospodarstwie, tylko raz tam pojechał, ale brama była zamknięta, na posesji nikogo nie było. Nic nie świadczyło o tym, aby te gospodarstwo miało upaść.

<p>M. M. windykację należności zlecił Kancelarii Adwokackiej, gdzie następnie dowiedział się, że gospodarstwo rolne (...) zostało zawieszona w 2018 roku. Wcześniej nie sprawdzał tej informacji w KRS ani REGON. Gospodarstwo rolne (...) miało nadane NIP (...). Pozew o zapłatę został złożony do Sądu Rejonowego w B. VIII Wydział Gospodarczy, gdzie zostało wydane postanowienie o zabezpieczeniu. Do dnia wyrokowania pokrzywdzony nie uzyskał tytułu egzekucyjnego.</p> <p>Wobec oskarżonego prowadzone jest postępowanie restrukturyzacyjne.</p>	<p>- notatka i wydruk z bazy GUS</p> <p>- dane majątkowe podejrzanego</p> <p>- notatka i wydruk z (...)</p>	<p>45-46</p> <p>49-55</p> <p>56-57</p>	
<p>K. Ż. (1) do czerwca 2020 r. posiadał następujące zadłużenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w okresie od 01.01.2020 r. -31.12.2020 r. figurowały zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 4 682 zł, która została uregulowana w dniu 20.09.2020r w kwocie 898,75 z, w dniu 16.12.2020r w kwocie 1706,88 zł a następnie pozostała część w 	<p>- informacja z KRUS</p> <p>- informacja z US w (...)</p> <p>- dane od komornika sądowego P. P.</p> <p>- dane od komornika sądowego M. R. – N.</p> <p>- dane od komornika sądowego R.</p> <p>B.</p> <p>- dane od komornika sądowego Ł. A.</p>	<p>198-199</p> <p>62-66</p> <p>67-115</p> <p>116-160</p> <p>161-192</p> <p>193-195</p> <p>200</p>	

dniu 15.01.2021 r w kwocie 1985,37 zł

- notatka urzędowa

- od 22.11.2019r należność główna **32,400** zł - obecnie zawieszona - Wierzyciel H. D., KM 1027/19

- od 13.05.2019 r należność główna **2636,12** zł-obecnie zawieszona - wierzyciel U. Towarzystwo (...), KM 356/19

- od 07.11.2019 r należność główna **40806,40** zł - obecnie zawieszona - wierzyciel R. P., (...)

- od 07.06.2019 r należność główna **18515,45** zł - obecnie zawieszona - wierzyciel E. (...) Sp. Z o.o, G. 52/19

- od 24.05.2019 r należność główna **95 707,12** zł - obecnie zawieszona - wierzyciel (...) sp. z o.o., G. 51/19

od 02.12.2019 r - należność główna **309,98** zł- obecnie zawieszona - wierzyciel (...), KM 1082/19

od 22.01.2020r - należność główna 37 273,41 zł - obecnie zawieszona - wierzyciel (...), KM 47/20

- od 04.10.2019r - należność główna **22357,54** zł - obecnie

<p>umorzona wobec bezsukteczności egzekucji - (...) w G., K. 185/19</p> <p>- od 18.02.2020 r - należność główna 300 zł - obecnie umorzona wobec bezsukteczności egzekucji - wierzyciel Sąd Rejonowy w (...), K. 3/20</p> <p>- od 14.09.2018 r - należność główna 6417,18 zł - obecnie egzekucja bezsukteczna - wierzyciel Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy B., KM 971/18 od 14.09.2018 r - należność główna 301,29 zł - egzekucja bezsukteczna - wierzyciel Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy B., (...) od 10.05.2018 r należność główna 2033,29 zł - obecnie umorzona wobec bezsukteczności egzekucji - wierzyciel Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy B., KM 117/19</p> <ul style="list-style-type: none"> • od 15.05.2018 r - należność główna 14010,81 zł - egzekucja bezsukteczna - wierzyciel Krajowy Ośrodek (...) w W. Oddział Terenowy B., (...) od 25.10.2019 r - należność główna 5769,51 zł - egzekucja bezsukteczna, wierzyciel Ziarn - (...) Sp. z o.o, (...) 117/19. 			
<p>K. Ż. (1) ma (...) lata (ur. (...)), wykształcenie (...), z zawodu (...), prowadzi</p>	<p>- Karta karna - notatka dot. danych z</p>	<p>32, 220 44</p>	

własne gospodarstwo rolne, osiągając dochód w wysokości około 20.000,- zł rocznie, żonaty, ojciec dwójki dzieci w wieku (...) lat i (...) lat, posiada dzieci na utrzymaniu, właściciel domu o wartości około 200.000,- zł, samochodu osobowego marki S. o wartości około 5.000,- zł oraz pola rolnego i sprzętu rolniczego o wartości około 500.000,- zł, nie był karany sędownie.	(...) - wyjaśnienia o-go	42, 48	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania pokrzywdzonego	Świadek wiarygodny, albowiem jako kontrahent oskarżonego przedstawił	

		<p>jedynie fakty dotyczące charakteru współpracy z K. Ż., nierozliczonej kwoty, okoliczności zawarcia umów potwierdzonych fakturami, negocjacji dot. późniejszej spłaty, a także faktu czy należność została spłacona oraz zaprezentował okoliczności, które świadczyły o przestępczym działaniu oskarżonego. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, zresztą ich wiarygodność nie była przez nikogo w toku postępowania kwestionowana. Zeznania M. M. (1) były spójne, konsekwentne w toku całego postępowania, logiczne i przekonujące. Ponadto twierdzenia pokrzywdzonego znajdują pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym w aktach materiale dowodowym, w szczególności w postaci dokumentów (faktur itd.)</p>	
1	<p>Dokumenty (faktury, orzeczenia Sądu, dokumenty z US, KRS, KRUS, dokumenty z akt komorniczych, dane z (...), REGON, karty karne itd.)</p>	<p>Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów urzędowych i prywatnych. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.</p> <p>W szczególności ze zgromadzonego obszernego materiału dowodowego w postaci dokumentów z akt</p>	

		komorniczych wynika okoliczność, że ogrom zobowiązań ciążących na oskarżonym w momencie zawierania umów z pokrzywdzonym nie pozwalał mu na wywiązanie się z płatności tych faktur.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Wyjaśnienia oskarżonego (k. 42-43, 48)	Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	K. Ż. (1)

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Sąd zważywszy, iż w świetle ujawnionego materiału dowodowego sprawstwo i wina K. Ż. (1) odnośnie czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia nie budzą wątpliwości, uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że czyn ten został popełniony w okresie od 7 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz że wyrządził M. M. (1) szkodę w łącznej kwocie 38.355,31 zł (trzydzieści osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy), tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Modyfikacji w stosunku do czynu zarzucanemu oskarżonemu w akcie oskarżenia uległy zatem trzy elementy:</p> <p>1) data czynu, którą Sąd zmienił na czyn popełniony w okresie od 7 maja 2020 r. do 10 czerwca 2020 r. (a nie do dnia 08 września 2022 r.) tj. w datach zawarcia umów sprzedaży środków ochrony roślin, potwierdzonych czterema fakturami. Sprawca działał bowiem w momencie zawarcia tych umów,</p>	

a nie przez cały okres niewywiązania się z obowiązku zapłacenia za pobrany towar (jak to określił oskarżyciel publiczny);

2) w konsekwencji dokonania czterech transakcji przez strony w krótkich odstępach czasu konieczna była zmiana kwalifikacji prawnej czynu poprzez przyjęcie, że zachowania oskarżonego stanowiły czyn ciągły z art. 12 § 1 k.k. (przestępstwo oszustwa nie jest przestępstwem trwałym);

3) wysokość szkody – w konsekwencji przyjęcia, że oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, i doprowadził M. M. (1) działającego pod firmą Usługi i Handel (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umów sprzedaży środków ochrony roślin i nasion potwierdzonych fakturami VAT o numerach (...), jako łączną kwotę szkody należało przyjąć całość należności wynikającą z tych faktur, tj. 38.355,31 zł (trzydzieści osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy), a wpłacona kwota 5.000 zł winna

zostać kwalifikowana jako częściowe, dobrowolne naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem. W przeciwnym razie oznaczałoby to, że oskarżony miał zamiar oszukać pokrzywdzonego tylko co do części zobowiązania z góry zakładając, że z tych pięciu tysięcy się wywiąże (aczkolwiek też po terminie), co jest pozbawione logiki.

Czyn oskarżonego został popełniony zanim dokonano nowelizacji kodeksu karnego, zmieniających przepisy na niekorzyść sprawców (dot. to w szczególności wprowadzenia art. 57b k.k. jako obligatoryjnej podstawy zaostżenia kary za przestępstwo będące czynem ciągłym z art. 12 § 1 k.k.). Mając to na uwadze, należało na podstawie art. 4 § 1 k.k. zastosować wobec oskarżonego ustawę obowiązującą poprzednio jako względniejszą dla sprawcy.

Występek z art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Występek ten jest przestępstwem

kierunkowym
znamiennym celem
sprawcy, którym musi
być osiągnięcie korzyści
majątkowej. Na podstawie
wyżej ustalonego stanu
faktycznego Sąd nie miał
wątpliwości co do tego, że
czyn K. Ż. (1) wyczerpuje
znamiona oszustwa. K.
Ż. (1) wykonał wszystkie
czynności prowadzące
do zamierzonego celu
i osiągnął skutek,
otrzymując od M. M. (1)
środki ochrony roślin i
nasiona i nie wywiązując
się z zobowiązania
polegającego na
zapłaceniu za nie. K. Ż.
miał niewątpliwie zamiar
popęlnienia przestępstwa,
którego realizacji służyło
jego zachowanie, które
wypełniło dyspozycję art.
286 §1 kk, albowiem
wprowadził on w
błąd pokrzywdzonego, tj.
wywołał w świadomości
tej osoby fałszywe
odzwierciedlenie
rzeczywistości co do
swojej kondycji finansowej
i zamiaru zapłacenienia
za pobrany towar,
zapewniając, że jest
uczciwy i nie tylko
w momencie zawarcia
umowy, ale i potem
twierdząc, że zapłaci
M. M. jak tylko
dostanie pieniądze ze
sprzedanych plonów, co
było kłamstwem. Nie ulega
przy tym wątpliwości, że
błąd dotyczył okoliczności
istotnych w tej sprawie,
mogących mieć (i
w istocie rzeczywiście
mających) wpływ na

podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem. Takim rozporządzeniem mieniem było wydanie towaru o łącznej wartości 38.355,31 zł, niekorzystnym dlatego, że M. M. (1) nie otrzymał całej kwoty w terminie, a niewielką część po kilku miesiącach, nigdy nie uzyskał za to całości pieniędzy. Ponadto K. Ż. bezsprzecznie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie (art. 115 § 4 kk).

O wystąpieniu u K. Ż. (1) zamiaru bezpośredniego kierunkowego przesądził całokształt zaistniałych w sprawie okoliczności podmiotowych i przedmiotowych, które pozwoliły na odtworzenie rzeczywistych przeżyć oskarżonego i ustalenie, do czego zmierzało jego zachowanie, mimo, że sam oskarżony nie podjął się jakiegokolwiek próby wytłumaczenia swojego postępowania. Nie ulega wątpliwości, że K. Ż. (1) obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego oraz to, że jego zachowanie doprowadzi go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

W rzeczywistości w momencie zawarcia czterech transakcji w

czerwcu 2020 r. K. Ż. (1) zdawał sobie sprawę, że ma kolosalne zadłużenia i nie będzie miał już pieniędzy, by zapłacić za pobrany towar. Zeznania M. M. (1) nie pozostawiają w tym względzie żadnych wątpliwości. Mimo to oszukał M. M., że zapłaci mu pieniędzmi otrzymanymi ze sprzedaży plonów, a potem jeszcze zwodził go i okłamywał przez wiele miesięcy, po czym zaprzestał odbierania telefonów i kontaktowania się z oszukanym wierzycielem.

Wcześniejsze wywiązanie się z transakcji płatnych gotówką tych ustaleń nie zmienia, gdyż służyło jedynie uspieniu czujności M. M. (1) i miało tylko uwiarygodnić oskarżonego po to, by mógł on pobrać kolejny towar już z odroczonym terminem płatności. W istocie K. Ż. (1) zataił przed pokrzywdzonym fakt, że jego działalność została zawieszona, a prezentował przed nim pozornie prężnie działające gospodarstwo rolne. Należy kategorycznie stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie nie ma mowy o tym, by rozpatrywane zachowanie oskarżonego uznać wyłącznie za niewywiązanie się z zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym. Zachowanie oskarżonego

wykroczyło poza ramy nierzetelnej realizacji stosunku zobowiązaniowego i z uwagi na wystąpienie właśnie zamiaru bezpośredniego kierunkowego stanowiło przestępstwo oszustwa. Być może oskarżony jest w posiadaniu majątku o wartości większej, aniżeli zobowiązanie na rzecz M. M. (1), jednakże zważyć należy, że oskarżony ma i miał również inne zobowiązania na rzecz innych podmiotów, a skoro pokrzywdzony nie otrzymał należnej mu zapłaty, to sama wysokość majątku oskarżonego, obciążonego licznymi postępowaniami egzekucyjnymi, nie uzasadnia wyłączenia jego odpowiedzialności, wszak do pokrzywdzenia M. M. (1) niezaprzeczalnie doszło.

Na marginesie należy zauważyć, że „oszukiwanie” innych przychodzi oskarżonemu – jak widać w przedmiotowej sprawie – dość łatwo. Otóż w dniu rozprawy 19.05.2023 r. oskarżony na 10 minut przed jej rozpoczęciem skontaktował się telefonicznie z sekretariatem Wydziału Karnego tut. Sądu i przekazał, że spóźni się około 45 minut na termin rozprawy w dniu 19.05.2023r. godzina 10/00 z uwagi na to, iż

stoi autem w korku w J. i ma do przejechania około 25 kilometrów do Sądu w Chełmnie. Jednocześnie jego obrońca też się spóźni około godziny. Obrońca ma wszystkie dokumenty i oskarżony nie wiem co ma zrobić. Jak się okazało twierdzenia oskarżonego nie polegały na prawdzie: nie stawiał się on w Sądzie ani 45 minut po swoim telefonie, ani w ogóle w dniu rozprawy. Nie stawiał się również – mimo deklaracji oskarżonego – jego „obrońca z dokumentami” (por. notatka urzędowa k. 222).

	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K.Ż.	I, II, IV	I, II, IV	Wymierzając K. Ż. (1) karę pozbawienia wolności Sąd miał na względzie przede wszystkim dyrektywę dostosowania tej sankcji do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że wprowadzie popełniony przez K. Ż. (1) czyn uderzył w dobro wysokiej wartości,

jakim jest mienie, to jednak osiągnięcie celów ogólnoprewencyjnych poprzez wykorzystanie społecznego oddziaływania kary nie powinno odbywać się kosztem sprawiedliwości i służyć wyłącznie jako odstraszenie społeczeństwa. Słusznie bowiem kwestionuje się w judykaturze Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Tymczasem cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość. Stopień winy oskarżonego niewątpliwie był wysoki, działał on bowiem w sposób niemal bezczelny. Konsekwencją powyższego było wymierzenie kary nieznacznie powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, uwzględniając przede wszystkim stopień zawinienia sprawcy. Jednocześnie logika nakazuje przyjąć, iż oskarżony nie należy do kategorii sprawców zdemoralizowanych, wobec których orzeczenie kary służącej izolacji od społeczeństwa jest jedyną zasadną formą reakcji prawnokarnej, lecz przeciwnie - dla realizacji celów kary najbardziej adekwatna będzie sankcja

w warunkach wolności kontrolowanej.

Przy wymierzaniu kary sąd nie dopatrył się istotnych okoliczności obciążających. Natomiast do przesłanek łagodzących zaliczył Sąd dotychczasową niekaralność sądową oskarżonego.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy oraz istnienie uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zasady preferencji kar nieizolacyjnych, Sąd wymierzył K. Ż. (1) karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby.

Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary określoną w art. 69 § 1 kk jest przekonanie Sądu, iż kara w tej postaci jest wystarczająca do osiągnięcia jej celów wobec sprawcy, a przede wszystkim dla zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa. Taki cel w zakresie prewencji indywidualnej spełni wobec K. Ż. (1) kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przede wszystkim z uwagi

			<p>na jego dotychczasową niekaralność. Tym bardziej, że został orzeczone obowiązek naprawienia szkody wobec pokrzywdzonego M. M. jako obowiązek probacyjny, który pozwoli oskarżonemu odczuć dolegliwość wiążącą się z efektywnym wykonywaniem orzeczonej kary. Co więcej, okres, na jaki sprawca będzie poddany próbie odnośnie przestrzegania porządku prawnego został wyznaczony na 2 (dwa) lata, a to pozwoli na ewentualną weryfikację trafności przyjętej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy.</p> <p>Aby dodatkowo zmotywować oskarżonego do wywiązania się z finansowych konsekwencji orzeczonych w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązał oskarżonego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej.</p>
<p>K. Ż.</p>	<p>III</p>	<p>III</p>	<p>Orzeczona grzywna oparcie znalazła w art. 33 § 2 kk. Oskarżony dokonując oszustwa działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Niewątpliwie kara grzywny wzmocni funkcję wychowawczą kary i stanowić będzie realną dolegliwość, w szczególności, że kara pozbawienia wolności</p>

			<p>została oskarżonemu wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd miał na względzie regulację art. 33 § 1 i 3 kk, nakazującą określenie liczby stawek dziennych współmiernie do społecznej szkodliwości przedmiotowego przestępstwa, zaś wysokości stawki dziennej – adekwatnie do możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego.</p>
K.Ż.	V	V	<p>Zgodnie z art. 415 § 1 k.p.k. W razie skazania oskarżonego lub warunkowego umorzenia postępowania w wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, obowiązek naprawienia, w całości lub w części, szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popelnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono.</p> <p>Mając na uwadze okoliczność, że należność</p>

na rzecz M. M. (1) wynikająca z transakcji objętych przedmiotowym postępowaniem jest już przedmiotem toczącego się postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym w(...), brak było podstaw do orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego na podstawie art. 46 § 1 k.k.

Jednak jak słusznie zauważono w doktrynie, zasada ta działa także w odwrotnym kierunku. Słusznie zauważa się w orzecznictwie, że kwota nawiązki przyznana w wyroku karnym winna być uwzględniona przez sąd cywilny przy ustalaniu wysokości należnego pokrzywdzonemu zadośćuczynienia i nie ma znaczenia, który podmiot został zobowiązany do zapłacenia nawiązki, liczy się wyłącznie to, czy przedmiotem obu postępowań była ta sama szkoda (wyrok SA w Krakowie z 6.03.2018 r., I ACa 966/17, LEX nr 2501299; wyrok SA w Katowicach z 13.11.2018 r., I ACa 90/18, LEX nr 2610070). Orzeczenie w postępowaniu karnym o odszkodowaniu nie wpływa zatem na zmianę przesłanek, od których zależy powstanie roszczenia odszkodowawczego i zasad ustalania wysokości odszkodowania,

zachowując tym samym charakter cywilnoprawny (wyrok SA w Szczecinie z 30.11.2016 r., I ACa 712/16, LEX nr 2191508). Orzekanie w postępowaniu cywilnym o roszczeniu wynikającym z popełnionego przestępstwa, które objęto obowiązkiem naprawienia szkody, jest dopuszczalne, gdyż **wyrok sądu karnego orzekający o obowiązku naprawienia szkody w oznaczonym terminie (art. 72 § 2 k.k.), nie stanowi orzeczenia sądu rozstrzygającego o roszczeniach majątkowych, ponieważ dopóki nie upłynął oznaczony w nim termin, dopóty wyrok sądu karnego nie nadaje się do egzekucji sądowej wobec braku możliwości nadania mu klauzuli wykonalności** (wyrok SA w Krakowie z 21.10.2015 r., II AKa 205/15, LEX nr 1927557) – (R. A. Stefański, S. Zabłocki [w:] R. A. Stefański, S. Zabłocki, Kodeks postępowania karnego. Tom. III. Komentarz do art. 297-424, Warszawa 2021, art. 415.).

W tej sytuacji Sąd uznał za zasadne, aby na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązać oskarżonego

do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. M. (1) kwoty 33.355,31 zł (trzydzieści trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy) w terminie 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Zobowiązanie takie ma przede wszystkim probacyjny charakter, daje więc pokrzywdzonemu realną szansę na odzyskanie utraconych pieniędzy już teraz, a nie po trwającym bliżej nieokreślony czas postępowaniu cywilnym. Poza tym zasądzenie należności przez Sąd cywilny może nie zrobić na oskarżonym większego znaczenia, skoro i do tej pory nie widział konieczności wywiązania się z zobowiązania. Tymczasem widmo pobytu w więzieniu w sytuacji uchylania się od wykonania tego obowiązku może z pewnością stanowić istotny element mobilizujący go do zapłaty kwoty należnej pokrzywdzonemu w okresie próby.

**5. INNE
ROZSTRZYGNIECIA
ZAWARTE W
WYROKU**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI, VII	<p>O kosztach oskarżyciela posiłkowego M. M. (1) orzeczono w punkcie VI wyroku na podstawie art. 627 k.p.k. Wobec braku odmiennego wniosku pełnomocnika strony Sąd zobligowany był orzec o zwrocie oskarżycielowi tych kosztów od oskarżonego w wysokości stawki minimalnej na podstawie § 11 ust. 1 pkt 1 (360 zł za dochodzenie),</p>		

§ 11 ust. 2 pkt 3
(840 zł za postępowanie
przed sądem rejonowym
w postępowaniu
zwyczajnym)
rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia 22
października 2015 r. w
sprawie opłat za czynności
adwokackie (Dz. U. z 2015
r. poz. 1800 ze zm.).

O kosztach postępowania
Sąd orzekł w punkcie VII
wyroku na podstawie art.
626 § 1 kpk i art. 627
kpk, zaś o opłacie sądowej
na podstawie art. 2 pkt 3
i art. 3 ust. 1 ustawy z
dnia 23 czerwca 1973 roku
o opłatach w sprawach
karnych (Dz. U. z 1983 r.
Nr 49 poz. 223 ze zm.) – tj.
180 zł od kary pozbawienia
wolności i 200 zł jako
20 % od zasądzonej
grzywny, uwzględniając w
tym zakresie sytuację
materialną i rodzinną
oskarżonej oraz zakres
nałożonych na niego w
wyroku obowiązków o
charakterze majątkowym.
Na koszty złożyły
się: koszty postępowania
przygotowawczego w
kwocie 50 zł, ryczałt za
doręczenia 20 zł, karta
karna 30 zł.

8. PODPIS